

CUPRINS

Capitolul I – Introducere.....	1
Capitolul II – Definiții și informații generale.....	2
Capitolul III – Priorități, politici și cadrul juridic existent.....	6
Subcapitolul III.1 – Priorități și politici la nivel național și european.....	6
Subcapitolul III.2 – Cadrul juridic existent.....	8
Capitolul IV – Definirea problemei.....	11
Capitolul V – Principii generale.....	13
Capitolul VI – Obiective și direcții de acțiune.....	14
A. Obiectiv general - Gestionarea eficientă a fenomenului imigraționist.....	14
B. Obiectiv general - Consolidarea sistemului național de azil și asigurarea conformității cu standardele europene și internaționale	15
C. Obiectiv general - Întărirea capacității de răspuns a statului român în fața unui aflux de imigranți la granița teritoriului național, generat de situații de criză de natură politică, socială, economică, militară sau de către un hazard natural ori ca urmare a distrugerii sau avarierii considerabile a unei infrastructuri critice.....	17
D. Obiectiv general - Capabilități susținute necesare implementării politicilor în domeniul migrației, azilului și integrării străinilor.....	18
Capitolul VII – Mecanismele Strategiei.....	19

CAPITOLUL I. INTRODUCERE

Migrația oamenilor este un fenomen permanent, complex, prezent pe întreg spectrul istoric al dezvoltării societății umane. Multitudinea factorilor care influențează și alimentează această situație sunt de natură diferită, iar efectele produse se întâlnesc în toată societatea.

Având în vedere complexitatea fenomenului migraționist, pentru o gestionare corespunzătoare a acestuia, este nevoie de o abordare integrată și implicarea tuturor actorilor relevanți la nivel național. În acest sens, la nivelul Guvernului este constituit Consiliul interministerial pentru afaceri interne și justiție (în baza art. 1 lit a) din Hotărârea Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente), în coordonarea căruia se află **Comisia pentru Managementul Imigrației**, denumită în continuare **Comisia**, ce funcționează în baza Hotărârii Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Comisiei pentru Managementul Imigrației.

Aceasta este alcătuită din reprezentanți ai principalelor autorități cu atribuții, în plan principal sau secundar, în gestionarea fenomenului imigrației. Activitatea Comisiei este condusă de un președinte, funcție atribuită secretarului de stat pentru ordine și siguranță publică din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (M.A.I.) și de un vicepreședinte, respectiv inspectorul general al Inspectoratului General pentru Imigrări (I.G.I.), din cadrul M.A.I.. Totodată, Comisia dispune de un secretariat tehnic (ST), alcătuit din specialiști din cadrul I.G.I..

Principalele atribuții ale Comisiei și, implicit, ale ST sunt elaborarea proiectului Strategiei naționale privind imigrația și planurile de acțiune aferente, precum și promovarea spre adoptare și monitorizarea implementării acestora.

Întrucât perioada de implementare a Strategiei naționale privind imigrația 2015 - 2018 s-a finalizat, este necesară elaborarea unui nou document strategic atât datorită evoluției fenomenului migraționist, cât și al obligativității implementării politicilor din domeniu, stabilite la nivel european.

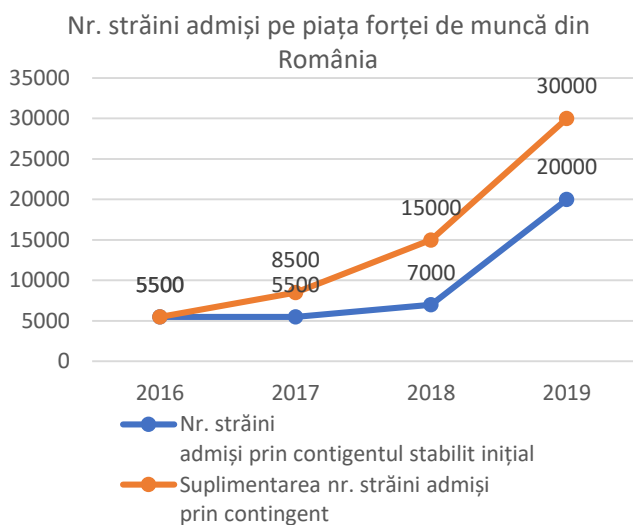
Astfel, ST, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 572/2008 privind constituirea Comisiei pentru Managementul Imigrației, a solicitat propuneri membrilor Comisiei, întocmind proiectul documentului, precum și al planului de acțiune al acestuia. Ulterior elaborării formei finale a documentelor respective, în urma consultării Comisiei, a fost primit acceptul tuturor membrilor, astfel începându-se procedura pentru adoptarea prin hotărâre de Guvern a noului document strategic și a planului de acțiune al acestuia.

Noua Strategie națională privind imigrația vizează perioada 2020 - 2023 și stabilește principiile și liniile directoare pentru reglementarea politicilor naționale în ceea ce privește admisia, șederea, imigrația forței de muncă, combaterea imigrației ilegale, părăsirea teritoriului de către străini, acordarea unor forme de protecție persoanelor aflate în nevoie și, ulterior, integrarea acestora în societatea românească. Activitățile prin care sunt implementate direcțiile de acțiune stabilite prin Strategie, sunt prevăzute în Planul de acțiune în perioada 2020 - 2021 pentru implementarea Strategiei naționale privind imigrația din perioada 2020 - 2023.

CAPITOLUL II. DEFINIȚII ȘI INFORMAȚII GENERALE RELEVANTE

Fluxul migraționist s-a intensificat în ultimii ani, atât din prisma avansului economic înregistrat de economia României, cât și din cauza volatilității geopolitice din bazinul Mării Mediterane și nu numai.

În același timp, statul român se confruntă cu o criză a forței de muncă, înregistrând, de la an la an, un deficit mărit de lucrători. Astfel, angajarea cetățenilor străini a reprezentat o acțiune prin care s-a încercat acoperirea unei părți din respectivul deficit. În fiecare an este stabilit un contingent de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă care, în anumite cazuri, în urma semnalelor și informărilor din partea patronatelor, este suplimentat. Datorită cifrelor macroeconomice foarte bune, precum și a regimului juridic permisiv și orientat spre acoperirea deficitului, s-a ajuns ca numărul de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă din România să fie în anul 2019 mai mare cu 545,45%, decât în anul 2016 (fig. 1).

imigrației a căpătat proporții mai mari de la momentul respectiv. În anul 2019, IGI a primit pentru avizare cereri de viză depuse de străini din 132 de țări.

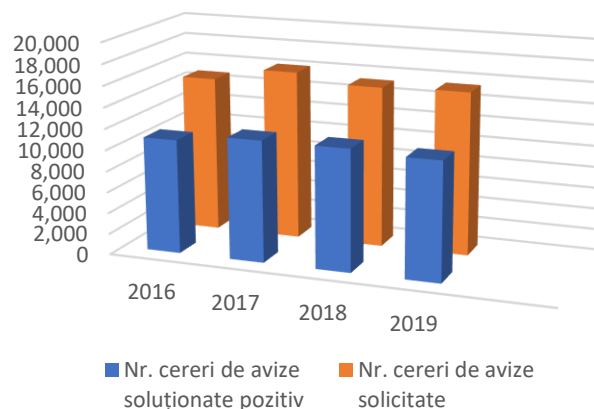
În același an 2019 au predominat cererile de vize de lungă ședere, fiind depuse un număr de 9638, față de 5832 de cereri pentru vize de scurtă ședere.

România a fost atractivă din punct de vedere al deplasărilor pentru perioade scurte de timp, pentru străinii din țările aflate în zona Orientului Mijlociu și în estul Asiei. Astfel, cele mai multe cereri de viză de scurtă ședere au fost depuse de străini din Liban, Iran și Irak, numărul acestora însumând mai mult de 40% din total. Totodată, în ceea ce privește vizele de lungă ședere, cele mai multe au fost depuse de cetățeni străini din Rep. Moldova și Turcia, însumând 38,9% din total, în timp ce peste 500 de cereri au fost depuse de cetățeni din Maroc și peste 300 de cetățeni din China, Serbia, Irak și Siria.

Domeniul admisiei în scop de angajare în muncă a fost, de departe, cel mai evolutiv în anul 2019, comparativ cu situația din anii anteriori. Determinat de creșterea contingentului de lucrători străini nou-admiși pe piața forței de muncă din România, la nivelul IGI au fost înregistrate, în 2019, 33634

Acest trend a avut multe beneficii economice, dar, totodată, a crescut presiunea asupra instituțiilor care gestionează în mod direct regimul juridic al străinilor în România. Astfel, deși Inspectoratul General pentru Imigrări, din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ca autoritate cu atribuții directe în acest domeniu, a rămas dimensionat la același nivel ca în anul 2016, fenomenul

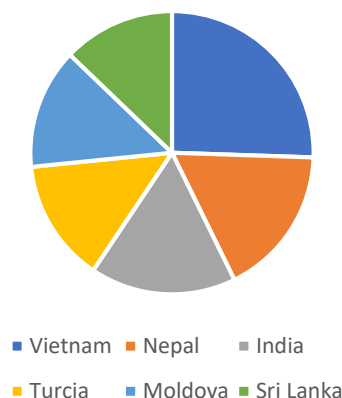
Număr cereri de avize primite de către I.G.I.

cereri pentru eliberarea avizului de angajare pe teritoriul României. Valoarea este cu 21514 mai mare decât cea înregistrată în anul 2018, rezultând o creștere procentuală de 177,5%.

Piața forței de muncă a atras, cu precădere, străini proveniți din statele de pe continentul asiatic, cele mai multe cereri pentru eliberarea avizului de angajare având ca beneficiar cetățeni din Vietnam, Nepal, India, Turcia, Rep. Moldova ș.a.

Avize de angajare solicitate, după proveniența solicitantului

Cele mai multe cereri pentru eliberarea avizului de angajare au vizat aducerea pe piața forței de muncă din România a lucrătorilor permanenți – 31169, o valoare cu 285,9% mai mare decât cea din anul precedent.

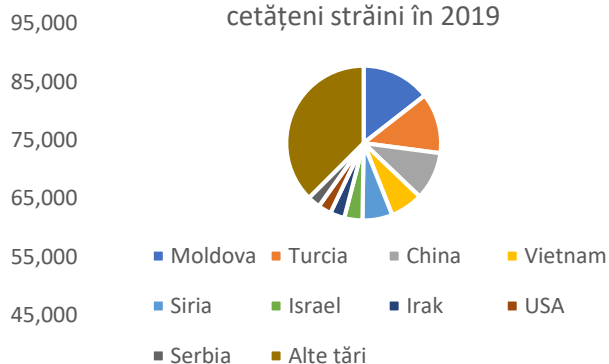
Ca an de referință, datele din 2019 indică faptul că fenomenul migraționist din România comportă o complexitate ridicată și, totodată, diversitate. Se poate observa trend-ul creșterii numărului de cetățeni străini cu care interacționează, sub orice formă, Inspectoratul General pentru Imigrări. În ceea ce privește numărul cetățenilor proveniți din state terțe, se preconizează că în anul 2020 acesta se va dubla față de valoarea înregistrată în anul 2017.

Situația statelor de origine a cetățenilor se prezintă foarte diversificată, cu un număr semnificativ de cetățeni provenind din Rep. Moldova, Turcia, China, Vietnam șamd. În ceea ce privește cetățeni veniți din spațiul UE/SEE/Confederația Elvețiană, Italia, Germania și Franța predomină la acest capitol.

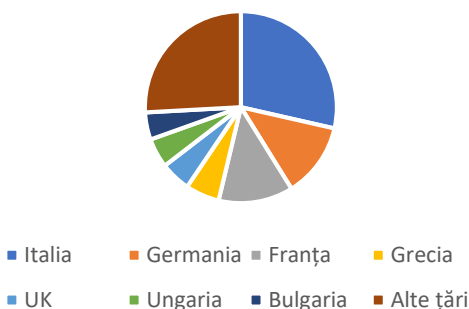
MANAGEMENTUL CETĂȚENILOR PROVENIȚI DIN STATE TERȚE ȘI A CELOR PROVENIȚI DIN UE/SEE/CONFEDERAȚIA ELVEȚIANĂ

◆ Nr. cetățeni proveniți din state terțe

State de origine cetățeni străini în 2019

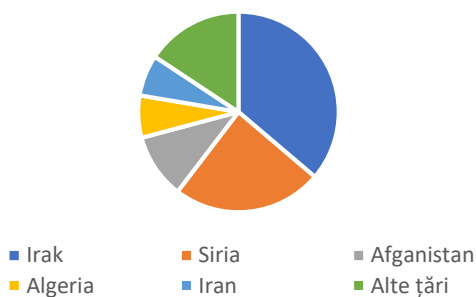
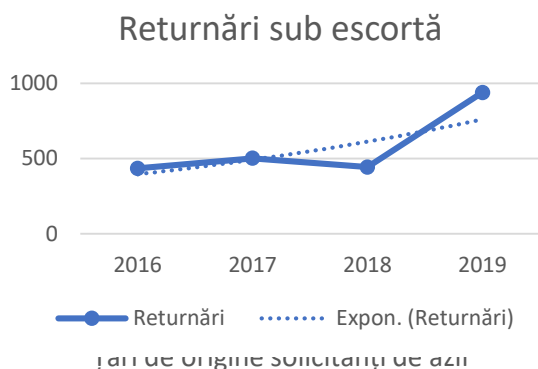
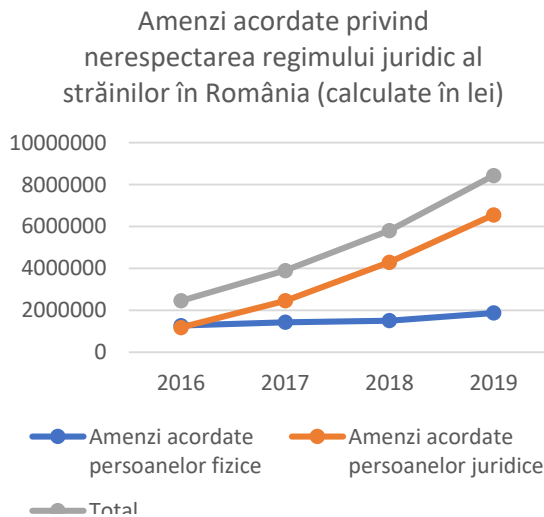
State de origine cetățeni din UE/SEE/Confederația Elvețiană în 2019

În mod automat, fluxul mărit pe linie de migrație a generat și o amplificare a cazurilor de străini aflați în situații ilegale sau de angajatori care nu respectă cerințele legale în privința angajării și recrutării. În ultimii ani, Inspectoratul General pentru Imigrări a aplicat amenzi în valoare de 2.462.232 lei în anul 2016, 3.900.675 lei în anul 2017, 5.812.380 lei în anul 2018 și 8.440.250 lei în anul 2019.

În ceea ce privește componenta de migrație ilegală, în anul 2019 au fost depistați în situații ilegale 3155 de străini, înregistrând o creștere cu 16,3% față de anul 2018, evoluția multi anuală pe ultimii 5 ani fiind una ascendentă, respectiv 1340 (anul 2014), 1404 (anul 2015), 2627 (anul 2016), 3580 (anul 2017), 2716 (anul 2018). Acești indicatori au fost influențați, pe de o parte de situația operativă înregistrată pe zona de vest a țării, pe frontiera comună cu Serbia și, pe de altă parte de

intensificarea activităților de control al legalității șederii pe teritoriul României, în contextul menționat anterior, al creșterii numărului de străini veniți în țara noastră în scop de angajare.

În acest cadru, în anul 2019, a fost înregistrată și creșterea indicatorilor subsecvenți depistărilor. Astfel, au fost emise 2554 decizii de returnare, cu 836 mai multe decât în anul anterior, rezultând o creștere procentuală de 48.7%. De asemenea, în același an, au fost luați în custodie publică în vederea returnării sub escortă un număr de 379 străini, cu 67 mai mulți decât în anul anterior, rezultând o creștere procentuală de 21,5%. În ceea ce privește numărul de returnări sub escortă, numărul acestora - 938, a crescut cu 111.7% față de anul 2018, când au fost returnați 443 străini.

Pe linie de protecție internațională, în anul 2019, au fost înregistrate 2592 cereri, față de 2137 depuse în anul 2018 (creșterea fiind de 21.3%). În continuare, ponderea a fost deținută de cetățenii proveniți din spații care se confruntă cu conflicte armate interne sau probleme sociale și politice: Irak - 692, Siria - 462, Afganistan - 200, Algeria - 130 și Iran - 127.

În ceea ce privește implementarea Regulamentului Dublin, în virtutea asigurării unei imagini cât mai elocvente asupra activităților derulate în cadrul procedurii de determinare a statului membru responsabil în cursul anului 2019, pe parcursul anului precedent s-a menținut volumul ridicat al cererilor primite de către autoritățile române de la celelalte state membre (2071 cereri), acesta reprezentând în fapt un trend apărut în anul 2017 și menținut pe parcursul perioadei analizate.

Astfel, numărul cererilor primite de către autoritățile române de la celelalte state membre reprezintă un număr mai mare decât cel al cererilor primite de către autoritățile române în decursul anilor 2014 (780 de cereri primite), 2015 (738 de cereri primite) și 2016 (33 cereri primite) adunate la un loc. Această situație este cauzată de numărul ridicat de străini care părăsesc teritoriul României după ce solicită statului român protecție internațională sau chiar după ce obțin o formă de protecție internațională și ajung pe teritoriul altui stat membru unde, fie sunt depistați cu ședere ilegală, fie solicită din nou protecția altui stat membru. De asemenea, activitatea derulată pe parcursul anului 2019 în cadrul procedurii de determinare a

statului membru responsabil, în ceea ce privește cererile transmise de către statul român la nivelul celorlalte state membre, a cunoscut un nivel ridicat comparativ cu anii precedenți (excepție făcând anul 2017 - an de referință în domeniul azilului la nivel național), Bulgaria fiind principalul stat membru către care autoritățile române s-au adresat conform procedurii Dublin (121 de cereri - 50% din numărul total de cereri transmise de către autoritățile române - 242 de cereri).

Integrarea socială reprezintă procesul de participare activă a străinilor la viața economică, socială și culturală a societății românești. Politica privind integrarea socială a străinilor are ca obiectiv oferirea posibilității străinilor care au reședința sau domiciliul pe teritoriul României de a acumula un bagaj minim de cunoștințe și deprinderi, în principal prin cursuri de limba română, programe de orientare culturală și de consiliere care să le permită să acceseze celelalte servicii și drepturi sociale în condiții asemănătoare cu cetățenii români.

Măsurile prevăzute de lege pentru realizarea integrării se referă la facilitarea accesului la o serie de drepturi economice și sociale, cum ar fi dreptul la muncă, la educație, la o locuință, la asistență medicală, socială și dreptul la programele de integrare. Fiecare actor instituțional din cadrul actualei Comisii pentru Managementul Imigrației a efectuat demersurile necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor stabilite în acest sens. Astfel, în anul 2019, 346 de persoane au finalizat programul de integrare.

Având în vedere statisticile înregistrate, precum și caracterul imprevizibil al fenomenului imigrației și azilului, raportat la prognozele naționale și europene în domeniu, stabilirea unei politici coerente și a unor direcții de acțiune constituie o prioritate.

CAPITOLUL III. PRIORITĂȚI, POLITICI ȘI CADRUL JURIDIC EXISTENTE

III.1. Priorități și politici la nivel național și european

Uniunea Europeană și statele membre își definesc politicile pe termen scurt și mediu în contextul unor schimbări structurale, precum evoluția demografică pe termen lung, lipsa forței de muncă în anumite domenii, creșterea competiției pentru atragerea de lucrători înalt calificați sau pe fondul instabilității în imediata apropiere. Tot mai mulți cetățeni ai statelor terțe aleg să vină în Europa pentru a munci, pentru a studia, ca turiști, ca furnizori de servicii sau în căutarea unei forme de protecție.

Evenimentele la nivel european care au marcat criza migraționistă începând cu anul 2015 au evidențiat necesitatea îmbunătățirii politicilor în domeniu, astfel că Agenda Europeană privind Migrația elaborată de Comisia Europeană pentru anii 2015 - 2018 a constituit piatra de temelie pentru stabilirea unei strategii ample care să abordeze provocările imediate ale crizei aflate în plină desfășurare și să pună la dispoziția UE instrumentele necesare unei gestionări mai bune a migrației pe termen mediu și lung.

Progresele realizate în contextul Agendei Europene au fost reliefate anual, prin rapoartele de evaluare a rezultatelor înregistrate, acestea fiind emergente noii Agende Strategice adoptate de Consiliul European în iunie 2019, care setează direcția și prioritățile pentru perioada 2019 - 2024, prin obiective clar definite: controlul eficace al frontierelor externe, combaterea migrației ilegale și a traficului de persoane printr-o mai bună cooperare cu țările de origine și de tranzit, obținerea consensului asupra unei politici eficace în domeniul azilului, pe baza unui echilibru între responsabilitate și solidaritate, ținând seama de persoanele debarcate în urma operațiunilor de căutare și de salvare, precum și asigurarea funcționării corespunzătoare a spațiului Schengen.

Pentru continuarea măsurilor prevăzute în cuprinsul Agendei Europene privind Migrația, noua Comisie Europeană pregătește un nou document strategic, respectiv Pactul privind Migrația și Azilul, accentuat pe reforma politicii europene comune de azil, având ca scop furnizarea unui sistem de migrație și azil mai rezistent și mai eficient, ce va susține și încrederea în spațiul de libertate și securitate.

Referitor la finanțarea acțiunilor de gestionare a fenomenului migraționist la nivelul întregii Uniuni Europene, propunerea de regulament privind Fondul pentru Azil, Migrație și Integrare (FAMI) 2021-2027 a fost lansată de către Comisia Europeană și vizează finanțarea acțiunilor UE și ale statelor membre, pentru asigurarea unui management eficient al fluxurilor migratorii, în concordanță cu acquis-ul relevant al Uniunii Europene și angajamentele acesteia în ceea ce privește drepturile fundamentale.

Fondul va permite continuarea îndeplinirii obligațiilor față de persoanele care au nevoie de protecție internațională, facilitarea returnarea persoanelor care nu au drept de ședere și sprijinirea soluțiilor care să oprească fluxurile ilegale și necontrolate de migranți, propunând în loc căi sigure și bine gestionate de migrație. Totodată, asigură implementarea obiectivelor privind 1) consolidarea și dezvoltarea tuturor aspectelor Sistemului European Comun de Azil, inclusiv a dimensiunii sale externe, 2) sprijinirea migrației legale către statele membre, inclusiv contribuția la integrarea resortisanților țărilor terțe și 3) combaterea migrației ilegale și asigurarea eficacității returnării și readmisiei în țările terțe.

Cu caracter de noutate, noul cadru financiar va permite finanțarea prin intermediul Fondurilor Europene de Dezvoltare Regională și ESF+, a intervențiilor privind migrația, cu impact pe termen lung, cum ar fi integrarea pe piața muncii și sprijin pentru incluziunea socială.

Prezenta Strategie, ca principal document în domeniul migrației, azilului și integrării, prezintă gradul necesar de robustețe care să genereze predictibilitate pentru mediul de afaceri, organizațiile

umanitare, partenerii internaționali și alte părți interesate în domeniu, dar comportă, în același timp, un anumit nivel de flexibilitate, pentru a se putea adapta unor eventuale schimbări în politica Uniunii Europene.

Astfel, în conformitate cu angajamentele asumate, dar și cu legislația și politicile naționale, România promovează un răspuns european comun și o abordare cuprinzătoare pentru gestionarea fenomenului imigrației.

Pe linia combaterii traficului de imigranți, România joacă un rol din ce în ce mai pregnant pe scena internațională, arătând că este capabilă să ofere sprijinul necesar în susținerea eforturilor împotriva acestui fenomen, prin participarea la misiunile Agenției Europene pentru Frontiere și Garda de Coastă și prin schimbul de expertiză între statul român și Agenție.

În domeniul ajutorului umanitar, Biroul European de Sprijin pentru Azil, care operează în zonele cele mai încercate de pe rutele de migrație din bazinul Mării Mediterane, se bucură de suportul semnificativ din partea autorității de profil din România, pe toate liniile de activitate.

Prin Centrul de Tranzit în Regim de Urgență Timișoara, statul român oferă sprijin logistic și resurse umane organizațiilor internaționale UNHCR și OIM, în efortul de a contribui la garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale migranților la nivel global. Totodată, România manifestă solidaritate cu eforturile europene de gestionare a migrației prin participarea la procesul de relocare a migranților intra și extra-UE.

La nivel regional, România va îmbunătăți cooperarea cu statele vecine, în special prin utilizarea fondurilor europene, atât pe linia combaterii șederii și muncii ilegale, cât și pe cea a protecției internaționale.

La nivel național, instituțiile cu atribuții pe linia migrației, azilului și integrării depun toate eforturile pentru a crea *un model de sistem de imigrare* care să aducă beneficii culturale, sociale și economice pentru România, dar și care să întărească măsurile de prevenire și combatere a imigrației ilegale.

Totodată, acest sistem va asigura echilibrul dintre garantarea drepturilor și libertăților fundamentale ale oricărei ființe umane, indiferent de naționalitate, sex, rasă, etnie, orientare politică sau religioasă, așa cum sunt stipulate în tratatele internaționale la care România este parte și dreptul recunoscut statului de a decide cu privire la politica internă în domeniul legislației privind străinii și a regimului juridic al acestora.

În primul rând, rolul **canalelor de imigrație legală** trebuie să devină o componentă importantă, astfel încât să se poată obține rezultate concrete ținând cont de nevoile socio-economice actuale și viitoare. Imigrația legală este deja o componentă importantă a fluxurilor migratorii către Uniunea Europeană, iar cooperarea adaptată și consolidată privind imigrația legală cu țările terțe de origine și de tranzit a imigranților, poate contribui la reducerea imigrației ilegale, oferind alternative sigure și legale persoanelor care doresc să imigreze, care ar putea umple lacunele în anumite sectoare ale pieței de muncă române.

În ceea ce privește **domeniul returnării**, este nevoie să se investească în capacitatea de a mobiliza toți actorii implicați în procedurile legate de returnare (precum autoritățile responsabile de aplicare a legii, din domeniul imigrației, sistemul judiciar, precum și cele competente în domeniul protecției copiilor, serviciilor medicale și sociale) și de a coordona acțiunile acestora, în conformitate cu rolul și mandatul lor, astfel încât să se asigure reacții rapide și multidisciplinare pentru gestionarea cazurilor individuale de returnare.

Astfel, pentru o politică de returnare eficientă, se urmărește prevenirea sustragerii, prin reținerea în centre de custodie publică a persoanelor care au primit o decizie de returnare și care prezintă semne că nu o vor respecta, eliminarea ineficiențelor prin scurtarea termenelor pentru recursuri, emiterea sistematică de decizii de returnare fără dată de expirare și combinarea deciziilor privind încetarea șederii legale cu emiterea unei decizii de returnare. În paralel, se va pune accentul și pe diseminarea corespunzătoare a informațiilor privind returnarea voluntară și programele de reintegrare.

Statul român este conștient de faptul că, pentru bunăstarea, prosperitatea și coeziunea societății, este foarte important ca **resortisanții țărilor terțe să poată contribui economic și social la dezvoltarea comunităților gazdă**. Integrarea rapidă și reușită a acestora va aduce rezultate îmbunătățite pieței forței de muncă din România, un rol foarte important avându-l autoritățile locale și serviciile deconcentrate. Astfel, integrarea este un proces dinamic, în dublu sens, presupunând pe de o parte, disponibilitatea societății gazdă de a integra, iar pe de altă parte dorința imigrantului de a se integra.

Se va continua încurajarea autorităților locale și a serviciilor deconcentrate, dar și a instituțiilor cu atribuții în domeniul integrării, a partenerilor sociali și a organizațiilor non-guvernamentale, în vederea utilizării pe deplin a mecanismelor de parteneriat existente. Se vor oferi cât mai multe posibilități pentru organizații, în special cele cu abordări inovatoare, de a participa la oferirea de asistență complementară celei oferite prin programele guvernamentale.

Printre valorile promovate de România se regăsește și **crearea unui tratament egal, corelat cu un standard de viață adecvat, pentru solicitanții de azil, în acord cu drepturile fundamentale ale omului**. Totodată, se va acorda o atenție majoră din partea instituțiilor statului cerințelor individuale în materie de recepție și asistență a persoanelor cu nevoi speciale de primire.

III.2. Cadrul juridic existent

Pe linie de migrație, cadrul juridic național este reprezentat, în principal, de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța Guvernului nr. 25/2014 privind încadrarea în muncă și detașarea străinilor pe teritoriul României și pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește domeniul azilului și integrării, cadrul juridic național este reprezentat, în principal, de Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, cu modificările și completările ulterioare și Ordonanța Guvernului nr. 44/2004 privind integrarea socială a străinilor care au dobândit o formă de protecție sau un drept de ședere în România, precum și a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European și a cetățenilor Confederației Elvețiene.

Principalele instrumente juridice existente la nivel Uniunii Europene sunt:

1. **Regulamentul (UE) nr. 439/2010** al Parlamentului European și al Consiliului din 19 mai 2010 privind înființarea unui Birou European de Sprijin pentru Azil (denumit în continuare *Regulamentul BESA*);
2. **Regulamentul (UE) nr. 603/2013** al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind instituirea sistemului EURODAC pentru compararea amprentelor digitale în scopul aplicării eficiente a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor

de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid și privind cererile autorităților de aplicare a legii din statele membre și a Europol de comparare a datelor EURODAC în scopul asigurării respectării aplicării legii și de modificare a Regulamentului (UE) nr.1077/2011 de instituire a Agenției europene pentru gestionarea operațională a sistemelor informatice la scară largă, în spațiul de libertate, securitate și justiție (denumit în continuare *Regulamentul EURODAC*);

3. **Regulamentul (UE) nr. 604/2013** al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentată într-un stat membru de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid - reformare (denumit în continuare Regulamentul Dublin III);

4. **Regulamentul (UE) 2019/1896** privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624;

5. **Regulamentul (UE) 2019/1240 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019** privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrație (reformare);

6. **Directiva 2001/40/CE** a Consiliului din 28 mai 2001 privind recunoașterea reciprocă a deciziilor de îndepărtare a resortisanților țărilor terțe;

7. **Directiva 2001/51/CE** a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor prevăzute la articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985;

8. **Directiva 2001/55/CE** a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflux masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru a primi aceste persoane și a asuma consecințele acestei primiri.

9. **Directiva 2003/86/CE** a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei;

10. **Directiva 2003/109/CE** a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2011/51/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului în vederea extinderii domeniului său de aplicare la beneficiarii de protecție internațională;

11. **Directiva 2003/110/CE** a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind asistența la tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană;

12. **Directiva 2008/115/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală;

13. **Decizia 2008/381/CE** a Consiliului din 14 mai 2008 de instituire a unei Rețele europene de migrație;

14. **Directiva 2009/50/CE** a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din statele terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate;

15. **Directiva 2009/52/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 de stabilire a standardelor minime privind sancțiunile și măsurile la adresa angajatorilor de resortisanți din țări terțe aflați în situație de ședere ilegală;

16. **Directiva 2011/95/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform

pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (denumită în continuare *Directiva privind calificarea*);

17. **Directiva 2011/98/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru;

18. **Directiva 2013/32/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (denumită în continuare *Directiva privind procedurile comune*);

19. **Directiva 2013/33/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (denumită în continuare *Directiva privind recepția*);

20. **Directiva 2014/36/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă în calitate de lucrători sezonieri;

21. **Directiva 2014/66/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii;

22. **Directiva (UE) 2016/801** a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair (reformare);

23. **Recomandarea (UE) 2017/2338 a Comisiei din 16 noiembrie 2017** de instituirea a unui manual comun în materie de returnare care să fie utilizat de autoritățile competente ale statelor membre atunci când desfășoară activități legate de returnare.

CAPITOLUL IV. DEFINIREA PROBLEMEI

Fenomenul migrației este unul dinamic, influențat de conflictele armate, modificarea condițiilor climaterice și deteriorarea nivelului de trai la nivelul unor state terțe, factori care, în mod unilateral sau combinat, determină schimbarea/adaptarea continuă a rutelor de migrație ilegală și o deplasare continuă a populației.

Astfel, pe linie de migrație și azil au fost identificate următoarele probleme:

1. Capabilitatea structurilor din cadrul Comisiei de Management a Imigrației de a gestiona într-un mod eficient fenomenul imigraționist

La nivelul Uniunii Europene este observată în continuare o presiune migratorie. Pe de o parte, sunt înregistrate situații de intrare ilegală sau pe baza unor documente de călătorie false, iar pe de altă parte, imigranții care au intrat legal în baza unei vize de ședere temporară, nu au părăsit teritoriul statului, după expirarea perioadei de valabilitate a acesteia.

În acest context, este necesară stabilirea unei politici naționale clare în domeniu, adaptată la cea prevăzută la nivelul Uniunii Europene, crearea unor instrumente care să permită acțiuni integrate și concomitente cu derularea unor campanii de informare cu privire la riscurile la care sunt expuși și beneficiile unei imigrații legale, precum și crearea unui sistem eficient de returnare a acestora.

În lipsa luării unor măsuri în domeniu, ar putea fi creată o presiune asupra capacității centrelor de luare în custodie publică. De asemenea, inexistența unor instrumente care să permită acționarea în mod integrat ar putea determina dezvoltarea fenomenului traficului de persoane și, implicit, de migranți, precum și imposibilitatea destructurării unor rețele implicate în acest flagel.

Deși contingentul numărului de străini cu acces pe piața forței de muncă s-a dublat în ultimii ani, dimensionarea structurilor care gestionează în mod direct reglementarea regimului juridic al străinilor și combaterea șederii ilegale a acestora a rămas la același nivel cu anul 2016. Acest lucru implică o presiune ridicată asupra capacității operative ale respectivelor structuri de a livra un răspuns eficient împotriva migrației ilegale și, practic creează o nișă pentru apariția anumitor vulnerabilități în gestionarea corespunzătoare a fenomenului imigraționist.

2. Capacitatea de absorție și atractivitate a pieței forței de muncă din România pentru cetățenii străini

În pofida măsurilor luate la nivelul instituțiilor cu atribuții în domeniu, se înregistrează în continuare un deficit al forței de muncă. Astfel, este necesară identificarea unor soluții pentru integrarea pe piața forței de muncă prin derularea de campanii de informare, elaborarea unor proiecte în domeniu, asigurarea unor facilități pe linia admisiei și șederii pe teritoriul României a unor străini calificați, recunoașterea calificărilor etc.

Stabilirea politicilor în domeniu trebuie să vizeze atât categoria străinilor care obțin un drept de ședere pe teritoriul României, cât și a celor care obțin o formă de protecție. Astfel, aceste categorii ar putea contribui la ocuparea forței de muncă, de la cele care necesită un nivel ridicat de specializare și pentru care nu există forță de muncă suficient de calificată, până la cele care nu necesită o anumită calificare.

Lipsa luării unor măsuri în domeniu ar putea contribui la lipsa beneficiilor pe care imigrația le are în stimularea dezvoltării economice și în abordarea problemelor cărora trebuie să le facă față piața forței de muncă, respectiv insuficiența competențelor și schimbările demografice.

3. Un sistem național de azil capabil să asigure permanent drepturile și libertățile fundamentale ale persoanelor în nevoie de protecție internațională

Decalajul economic și democratic dintre spațiul european și anumite zone limitrofe bazinului Mării Mediterane, combinat cu posibilitatea apariției anumitor conflicte armate, economice sau diplomatice, ridică perspectiva apariției unor crize ale refugiaților, care să pună la încercare sistemele de azil europene.

Valorificând lecțiile învățate de pe urma crizei din anii precedenți, România este obligată să își consolideze actualul sistem de azil, astfel încât să facă față multitudinii de provocări ce se pot ivi în următorii 4 ani și să ofere garanția respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, în toate manifestările statului român.

4. Gradul de informare și conștientizare a societății române asupra dimensiunilor fenomenului imigraționist

Un alt domeniu care necesită atenție este cel al informării cetățenilor români cu privire la toate aspectele din jurul imigrației. Ultimele incidente din spațiul public dovedesc faptul că există un decalaj între realitățile/actualitatea fenomenului și gradul de conștientizare și informare a cetățeanului asupra acestuia.

O neimplicare pe această linie crește semnificativ riscul apariției unor situații de tensiune socială ridicată, ce pot fi speculate sau accentuate artificial de actori ostili. Drept răspuns, transparența și o informare continuă și oportună din partea autorităților pot contracara eventualele instrumente hibride și determina un răspuns din partea opiniei publice baza pe accesul la date, statistici, decizii oficiale.

CAPITOLUL V. PRINCIPII GENERALE

Strategia națională are la bază următoarele principii generale:

a) **principiul legalității** - activitățile pentru realizarea obiectivelor strategice se desfășoară în baza legii și în conformitate cu aceasta;

b) **principiul responsabilității** - răspunderea implementării Strategiei naționale revine fiecăreia dintre autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul imigrației, în părțile ce o privesc;

c) **principiul suveranității** - reflectă dreptul statului român de a stabili politici în domeniul admiterii, șederii și returnării cetățenilor statelor terțe în scopul promovării intereselor politice, economice, sociale, culturale și umanitare și respectării obligațiilor asumate prin tratate, convenții, acorduri și înțelegeri încheiate cu alte state;

d) **principiul cooperării și coerenței** - presupune cooperarea activă în elaborarea și implementarea unei politici comune a UE în domeniul imigrației, precum și corelarea Strategiei naționale cu măsurile și politicile stabilite la nivelul altor state membre;

e) **principiul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului** - toate activitățile desfășurate de autoritățile și instituțiile cu responsabilități în domeniul imigrației se desfășoară cu respectarea prevederilor convențiilor și tratatelor internaționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care România este parte;

f) **principiul acțiunii unitare** - vizează implementarea unitară a politicii statului și a prevederilor legale în domeniul imigrației, precum și o implementare concertată la toate nivelurile;

g) **principiul transparenței** - presupune implementarea unei politici active de informare și, după caz, consultare a societății civile cu privire la deciziile și procedurile aplicate în contextul imigrației;

h) **principiul parteneriatului** - participarea activă, implicare și consultarea și altor actori relevanți (organizații non-guvernamentale, organizații internaționale, agenții ONU, mediul academic, sectorul privat) în îndeplinirea obiectivelor Strategiei naționale;

i) **principiul egalității de șanse și de tratament** – exprimă angajamentul de a pune în practică prevederile legale și orientările cuprinse în strategiile în domeniu, ținând cont de impactul pozitiv pe care implementarea obiectivelor Strategiei îl poate avea asupra egalității de gen, nediscriminării și accesibilității;

j) **principiul multiculturalității** – însumarea mai multor caracteristici, credințe, convingeri și obiceiuri ale indivizilor, într-un spațiu relativ restrâns.

CAPITOLUL VI. OBIECTIVE ȘI DIRECȚII DE ACȚIUNE

A. Obiectiv general - Gestionarea eficientă a fenomenului migraționist

Obiectiv specific A.1 - Promovarea condițiilor de intrare, ședere și ieșire din România

Rezultat: O mai bună informare despre migrația legală

Direcții de acțiune:

- Informarea străinilor, angajatorilor, autorităților și a altor categorii relevante de persoane fizice sau juridice din România cu privire la legislația română în materie de imigrare;
- Informarea cetățenilor în statele de origine, direct, prin intermediul ofițerilor de legătură (ILO) sau prin misiunile diplomatice ale României și a autorităților de emigrare din statele respective, cu privire la legislația română în materie de imigrare.

Obiectiv specific A.2 - Simplificarea accesului pe teritoriul României a străinilor, în scop de angajare în muncă/detașare și dezvoltarea sistemului de acces al investitorilor proveniți din state terțe pe piața din România

Rezultat: Diminuarea deficitului înregistrat pe piața forței de muncă și creșterea numărului de investitori

Direcții de acțiune:

- Analizarea permanentă, de către instituțiile competente, a pieței forței de muncă autohtone și stabilirea contingentelor anuale de lucrători nou admiși pe piața forței de muncă din România, în funcție de nevoile identificate;
- Avizarea/negocierea unor acorduri bilaterale cu țări terțe interesate în admiterea propriilor cetățeni pe piața forței de muncă din România;
- Stimularea angajatorilor în scopul încadrării în muncă a cetățenilor proveniți din state terțe, care și-au finalizat studiile în România;
- Acordarea de facilități prin scutirea de la îndeplinirea unor condiții la acordarea vizei de lungă ședere/sau prelungirea dreptului de ședere în scopul desfășurării de activități comerciale.

Obiectiv specific A.3 - Prevenirea și combaterea eficientă a migrației ilegale, a traficului de imigranți și a exploatării prin muncă a angajaților străini

Rezultat: Asigurarea unui spațiu de libertate mai sigur pentru cetățeni.

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea colaborării între autoritățile române competente pentru prevenirea și combaterea imigrației ilegale, a traficului de imigrați și a muncii nedeclarate a străinilor;
- Creșterea operativității și capacității de returnare a imigranților ilegali;
- Prevenirea exploatării prin muncă a angajaților străini.

B. Obiectiv general - Consolidarea sistemului național de azil și asigurarea conformității cu standardele europene și internaționale

Obiectiv specific B.1 - Procesarea cererilor de azil în mod eficient și conform standardelor legale naționale, europene și internaționale aplicabile

Rezultat: Sistem național de azil eficient și conform cu standardele naționale și internaționale aplicabile

Direcții de acțiune:

- Asigurarea serviciilor de interpretare, a consilierii și asistenței juridice a solicitanților de azil;
- Consolidarea mecanismului de control al calității procedurii de azil și actualizarea procedurilor operaționale de lucru;
- Consolidarea dialogului între factorii de decizie în cadrul procedurii de azil, în vederea asigurării unei interpretări și aplicări uniforme a principiilor și conceptelor specifice în domeniu, precum și în scopul identificării de bune practici și a diseminării acestora;
- Adaptarea cadrului legal național, în funcție de modificările aduse Acquis-ului UE și continuarea dezvoltării și întărirea mecanismelor prin care se asigură menținerea unei practici unitare și eficiente pe linia procesării cererilor de azil la nivel național;
- Limitarea abuzurilor la procedura de azil prin introducerea unor instrumente practice, dezvoltate la nivel european;
- Adaptarea practicilor și procedurilor naționale pentru procesarea corespunzătoare a cererilor de azil ale persoanelor vulnerabile și referirea acestora către serviciile specializate;
- Asigurarea accesului la informații din țările de origine pentru toate părțile implicate în procedura de azil.

Obiectiv specific B.2 - Eficientizarea procesului de determinare a statului membru responsabil cu analiza cererii de protecție internațională

Rezultat: Îndeplinirea obligațiilor asumate de România în cadrul mecanismului Dublin, în conformitate cu acquis-ul european

Direcții de acțiune:

- Participarea la aplicarea mecanismului Dublin și derularea procedurilor prevăzute de Regulament, coroborată cu dezvoltarea instituțională pe această linie;
- Continuarea dezvoltării și consolidării mecanismului prin care se asigură combaterea abuzului la procedura de azil la nivel național;
- Îmbunătățirea procedurilor de identificare a solicitanților de azil fără documente de identitate/călătorie, a membrilor de familie ai acestora și a străinilor cu ședere ilegală, precum și a procedurilor specifice persoanelor vulnerabile și a clauzelor discreționare în contextul aplicării regulamentului Dublin;
- Dezvoltarea sistemului de date EURODAC în vederea optimizării identificării cazurilor care fac obiectul procedurii Dublin;
- Consolidarea cooperării bilaterale cu statele membre participante la mecanismul Dublin.

Obiectiv specific B.3 - Asigurarea condițiilor de recepție și asistență pentru solicitanții de azil

Rezultat: Standard de viață adecvat stabilit la nivel european asigurat solicitanților de azil

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea și implementarea unor mecanisme de evaluare și asigurare a standardelor de calitate a condițiilor de recepție;
 - Asigurarea condițiilor de recepție prin resursele necesare de la buget și prin atragerea de resurse complementare și încheierea unor parteneriate în acest domeniu, cu reprezentanți (O.N.G.-uri) ai societății civile și cu organizațiile internaționale;
 - Îmbunătățirea mecanismului de identificare timpurie a persoanelor vulnerabile și elaborarea unui mecanism de referire către instituțiile statului cu atribuții în asistența persoanelor vulnerabile (inclusiv victime ale violenței de gen și violenței domestice) și specializarea acestora în acest domeniu;
 - Dezvoltarea mecanismului prin care se asigură combaterea abuzului la procedura de azil la nivel național;
 - Adaptarea condițiilor de recepție la standardele europene aplicabile;
 - Îmbunătățirea asistenței acordate persoanelor vulnerabile și monitorizarea acestora.
-

Obiectiv specific B.4 - Consolidarea mecanismului de integrare socială a persoanelor care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală

Rezultat: Participarea activă a străinilor care au dobândit o formă de protecție și a celor cu ședere legală la viața economică, socială și culturală a societății românești

Direcții de acțiune:

- Continuarea derulării programelor de integrare pentru persoanele care au dobândit o formă de protecție în România și a celor cu ședere legală;
 - Cunoașterea situației privind integrarea cetățenilor statelor terțe în România și a legislației naționale cu privire la promovarea egalității de șanse și tratament;
 - Îmbunătățirea mecanismului de cooperare interinstituțională a autorităților/instituțiilor implicate în procesul integrării cetățenilor statelor terțe;
 - Promovarea unei educații favorabile incluziunii sociale prin adaptarea cadrului legal la specificul elevilor migranți și eliminarea obstacolelor din calea participării resortisanților țărilor terțe minori la educația preșcolară și școlară prin adaptarea la nevoile specifice ale acestora;
 - Conștientizarea opiniei publice din România cu privire la fenomenul imigrației și al integrării cetățenilor statelor terțe prin derularea de activități și campanii de informare;
 - Consolidarea mecanismelor de coordonare, monitorizare și evaluare a integrării;
 - Implementarea instrumentelor practice de la nivel european în domeniul integrării.
-

Obiectiv specific B.5 – Relocarea refugiaților și a solicitanților de azil și evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție și relocarea ulterioară a acestora

Rezultat: Îndeplinirea obligațiilor asumate de către România în domeniul relocării la nivel internațional și european

Direcții de acțiune:

- Continuarea programului național de relocare a refugiaților în România și participarea la schema comună a Uniunii Europene de relocare;
- Participarea la mecanismul de solidaritate între statele membre ale Uniunii Europene;
- Implicarea activă în mecanismele create la nivelul organismului european din domeniul azilului;

- Încheierea unui Memorandum de înțelegere între Guvernul României și Organizația Internațională pentru Migrație privind cooperarea în domeniul relocării;
 - Identificarea de căi complementare de admisie pe teritoriul României;
 - Continuarea aplicării Acordului tripartit în România prin evacuarea temporară în România a unor persoane aflate în nevoie urgentă de protecție internațională și relocarea ulterioară a acestora;
 - Asigurarea promovării și a transferului de expertiză către alte state de relocare, cu privire la practica României legată de înființarea CTU și derularea Acordului tripartit în România.
-

Obiectiv specific B.6 - Dezvoltarea cooperării cu organismul european responsabil cu gestionarea problematicii în domeniul azilului și cu alte organisme europene și internaționale

Rezultat: Gestionarea problematica în domeniul azilului în concordanță cu atribuțiile organismului european responsabil și ale altor organisme europene și internaționale.

Direcții de acțiune:

- Sprijinirea activității organismului responsabil și a statelor membre la nevoie;
- Consolidarea cooperării practice prin schimbul de bune practici cu autoritățile din statele membre UE și acordarea de asistență tehnică în domeniul azilului statelor terțe.

C. Obiectiv general - Întărirea capacității de răspuns a statului român în fața unui aflux de imigranți la granița teritoriului național, generat de situații de criză de natură politică, socială, economică, militară sau de către un hazard natural ori ca urmare a distrugerii sau avarierii considerabile a unei infrastructuri critice

Obiectiv specific C.1: Pregătirea prealabilă și gestionarea unitară și integrată a acțiunilor întreprinse în situații de criză

Rezultat: Creșterea gradului de siguranță a populației

Direcții de acțiune:

- Îmbunătățirea cunoștințelor în domeniul gestionării situațiilor de criză determinate de un aflux de imigranți;
 - Consolidarea mecanismului de cooperare interinstituțională din punct de vedere operațional în situații de criză determinate de un aflux de imigranți.
-

Obiectiv specific C.2: Participarea la efortul comun de combatere a amenințărilor hibride

Rezultat: Participarea activă la procesul de menținere a siguranței naționale

Direcții de acțiune:

- Creșterea gradului de conștientizare în rândul instituțiilor privind conceptul de amenințare hibridă.

D. Obiectiv general - Capabilități susținute necesare implementării politicilor în domeniul migrației, azilului și integrării străinilor

Obiectiv specific D.1: Dezvoltarea/modernizarea infrastructurii fizice și creșterea mobilității la nivelul structurilor I.G.I.

Rezultat: Răspuns adecvat la situațiile operative din domeniu

Direcții de acțiune:

- Adăugarea de noi infrastructuri și servicii de cazare și suport la capabilitățile IGI, precum și dezvoltarea/modernizarea celor existente dimensionate în funcție de nevoi și de situația operativă;
 - Îmbunătățirea infrastructurii IT&C de la nivelul instituțiilor și autorităților din cadrul CMI.
-

Obiectiv specific D.2: Asigurarea resurselor umane și financiare, cu accent pe dimensionarea corespunzătoare a nevoilor operative și pe îmbunătățirea calității serviciilor oferite în domeniul migrației, azilului și integrării

Rezultat: Capacitate operativă adaptată nevoilor

Direcții de acțiune:

- Dezvoltarea capacității instituționale și operative a autorităților și adaptarea la evoluția indicatorilor de migrație înregistrați (resurse umane și logistice);
 - Pregătirea personalului I.G.I. în vederea dezvoltării cunoștințelor și deprinderilor lucrătorilor în domeniile specifice de activitate;
 - Alocarea de resurse umane, logistice și financiare pentru implementarea noilor obligații ce revin României necesare colaborării cu organismul european din domeniul azilului în scopul asigurării capacității acestuia de a-și îndeplini mandatul;
 - Continuarea pregătirii personalului din cadrul altor autorități/instituții cu atribuții pe linia azilului și integrării străinilor.
-

Obiectiv specific D.3: Accesarea fondurilor externe nerambursabile

Rezultat: Creșterea standardului de performanță al personalului și structurilor instituțiilor membre ale Comisiei

Direcții de acțiune:

- Continuarea gestionării Programului Național FAMI 2014 - 2020, în calitate de autoritate delegată FAMI și beneficiar;
 - Atragerea și utilizarea fondurilor din cadrul Mecanismului Financiar Norvegian 2014-2021.
-

Obiectiv specific D.4: Sporirea dialogului cu societatea civilă și actorii internaționali non-statali

Rezultat: Creșterea capacității instituționale de realizarea a obiectivelor stabilite

Direcții de acțiune:

- Promovarea Strategiei naționale privind imigrația și a Planurilor de implementare ale acesteia, precum și a Comisiei pentru Managementul Imigrației, din cadrul Consiliului Interministerial pentru Afaceri Interne și Justiție, atât la nivel național, cât și la nivel internațional;
-

CAPITOLUL VII. MECANISMELE STRATEGIEI

Instrumentele de implementare ale Strategiei vor fi cele două planuri bienale: *Planul de acțiune pentru perioada 2020 - 2021 și Planul de acțiune pentru perioada 2022 - 2023*.

Fiecare Plan va fi elaborat pe baza propunerilor membrilor Comisiei pentru Managementul Imigrației și aprobat prin hotărâre de Guvern. Acestea vor cuprinde detalii privind modul de aducere la îndeplinire a obiectivelor generale și specifice prevăzute în Strategie, precum și **activitățile** desfășurate, **rezultatele** urmărite, **termenele și instituțiile** responsabile cu implementarea acestora.

Reglementând un fenomen amplu, în creștere, implementarea Strategiei va avea implicații de ordin multiplu. Caracterul dinamic al imigrației poate genera apariția unor situații concrete sau fenomene care să necesite noi soluții legislative la nivel european/național, caz în care fiecare instituție este responsabilă să exercite dreptul la inițiativă legislativă pe domeniul de competență, iar astfel mecanismul de implementare al prezentei Strategii va crea cadrul necesar consultării și coordonării instituțiilor implicate.

În ceea ce privește implicațiile de ordin financiar, resursele financiare necesare implementării Strategiei provin, în principal, din:

- fonduri de la bugetul de stat alocate fiecărui minister și fiecărei instituții cu competență în implementarea Strategiei, fonduri nerambursabile dedicate gestionării migrației, azilului și integrării aferente instrumentelor financiare ale UE din domeniul Afaceri interne pentru perioada 2014 - 2020 (ex. FAMI), respectiv pentru următorul cadru financiar multianual 2021 - 2027, fonduri nerambursabile aprobate la nivelul Uniunii în cadrul politicii de coeziune pentru activitățile de integrare cu impact pe termen lung, precum și alte surse externe de finanțare relevante, donații și sponsorizări oferite/acceptate în condițiile legii, precum și alte surse.

Planurile de acțiune pentru implementarea Strategiei vor specifica **sursele de finanțare** necesare îndeplinirii fiecărei acțiuni desfășurate.

În ceea ce privește monitorizarea și evaluarea implementării obiectivelor Strategiei, fiecare Plan de acțiune va cuprinde **indicatori de monitorizare** pentru fiecare activitate desfășurată. La finalul perioadei de aplicabilitate a Planului, se va întocmi *Raportul de îndeplinire a obiectivelor generale și a celor specifice* stabilite prin prevederile Strategiei, raport ce va fi prezentat în fața Guvernului și distribuit către societatea civilă și partenerii naționali/internaționali prin principalele mijloace de comunicare în masă.

Atât Strategia, cât și Planul, vor putea fi modificate, în funcție de apariția unor schimbări majore în contextul internațional sau național, precum și de evoluția situației operative, prin hotărâre a Guvernului. Inițiativa modificării poate aparține oricărui membru al Comisiei.

În ceea ce privește realizarea unor sarcini specifice stabilite prin planurile de acțiune care necesită dezbateri publice, Comisia, prin Secretariatul tehnic, poate invita la reuniunile sale reprezentanți ai altor autorități, precum și reprezentanți ai societății civile sau ai organizațiilor internaționale din domeniul migrației și azilului.

Totodată, dacă subiectele propuse pe agenda de lucru o impun, la ședințele Comisiei pot fi invitați reprezentanți ai instituțiilor UE, precum și experți din statele membre.

